

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ (*)

1

ΓΙΝΟ βαθύ ή αγάπη τούχε στείλει
μ' άγεια έφηνικά κ' ήδονισμένα...
"Αναθε ό ήλιος φεύγοντας στα ξένα
φωτιάς στα πεπλοσύγνερα του Άπρίλη.

Η άρχα τούχε κλέψει: τό μαντήλι
άπό τό πρόσωπο, κ' ήλιοδαχμένα
χαμνογελούταν στ' όνειρο τή χείλη,
στά ράγισμα ροδιού, μισανοιγμένα...

Βασκοδσαν στο βουνό — άσπρη άρμονία
κάτασπρο σύγνεφο — τ' άρνάκια,
και τραγουδούσανε σά λιτανεία

τά δλόχρυσά τους κουδουνάκια...
Κ' έσκυθε τότε εκείνη έπως σέ βρύση
στά χείλη του τή δίψα της νά σβύση.

2

ΠΙΚΡΟ ποτό ή αγάπη σου άπό τρύπια
στάμνα, λές, κι άργοστάλαζε σπασμένη...
κ' έσκυφα έγώ μι ά νύχτα και τήν ήπια
και τώρα πιά ούτε ή πίκρια δέ σου μένει....

Περνά ή ζωή, μα δίχως καρδιοχτύπια
στά χείλη τό χαμόγελο πεθαίνει...
Είναι οι ψυχές μας τώρα, αγαπημένη,
παλιών σπιτιών χαλάσματα κ' έρείπια...

"Ερμη σπίνια και παλιά έπου πέφτει
ή τικίς σιωπής αιώνας και σκεπάζουν
παράσιτα τρελλά τριγύρω χόρτα...

"Όπου χτυπά τό βράδι κάθε πόρτα
και βλέπεις σέ παλιό χρυσό καθρέφτη
φάσματ' α' άποροδν όταν κοιτάζουν...

3

ΣΤΗΝ Άττική, πριν λάμψη ή θεία ειρήνη
της Κυριακής του Πάσχα, πριν μαυρίση
άπ' τή χλωμή τή δύση σου, Σελήνη,
σιγά κάθε άσημένιο κυπαρίσσι,

στίγν έρρή σιγή πήγαινε εκείνη
μέ πασχαλιές και ρόδα νά στολίση
τή δακρυζόμενη Παναγιά που έθρήνη
μόνη, στο ξεχασμένο έρμημοκλήσι...

Παρήγορη ταξίδευες, Σελήνη,
γεμάτη αγάπη, ειρήνη, καλοσύνη...
Σά σέ βωμό παρήγορη κ' εκείνη,

σάν τή μικρή τήν άδερφή του 'Ορέστη —
γονάτιζε γεμάτη καλοσύνη.
— "Ω Μάννα μη θρηγής! Χριστός άνέστη!

4

ΚΑΙ τότε μέσ του δάσους τίς πνεές
άκουες ν' άντηχούν κάτι άρμονίες
πράξινες... ζεστές άναπνοές,
γέλια, φωνές, σπασμοί, βωμολόγιες...

Τά παιδα γαργαλούσαν τίς ιτιές
κ' έρωτικές τού: λέγανε ιστορίες,
κι' ό γέρο πλάτανος μέ πατριχές
τί: έσυμβούλευε χειρωναμίες...

Φιλούτανε οι γλισίνες — σταλαχτίτες
άμέθυτου — τίς άπρες μικραρίτες.
Και κότι έρμαφροδισιακές ιδέες

λέγανε στον άγέρα οι όρχιδέες...
Κοιτούσε σάν παππάς, μέσ στο μεθύσι
των λουλουδιών, τό μαύρο κυπαρίσσι...

Α. ΒΟΡΙΑΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ. — "Επίμενε στίς άρχές της
Φρόνησης και κείνοι που τώρα σέ περνούν για γαίδαρο ή
βόδι, σέ μι ά βδομάδα μέσα θά σέ λατρεύουνε σά Θεό.

5

Η. Σ. ΑΒΑΤΑ. — "Εκείνο που ζητούμε άπό τά παιδιά
μας είναι νά έχουν καλούς τρόπους. Δίνουμε δηλαδή πολύ
μεγάλη σημασία σέ έξωτερικά φαινόμενα. αλλά εκεί σταμα-
τούμε: τήν ψυχή του παιδιού μας, δέν τήν εξετάζουμε, δέν τή
μορφώνουμε: τή φιλοτιμία του, τόν πολυτιμότερο θησαυρό
της παιδικής ψυχής, όχι μόνο δέν ξέρομε νά τήν καλλιευ-
γήσουμε, αλλά και σάν νά τό κάνομε επίτηδες, δουλεύομε ό-
λοένα, πρώτα μεϊ οι μητέρες, ύστερα τό σχολείο, νά τήν
καταστρέψομε.

ΣΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ,

πλιά στο Βιβλιοπωλείο Τάκη, έτίθησε ό άκούραστος και πα-
σίγνωστος έφημεριδοπώλης Γιαννόπουλος: τό μαγαζί του.
που πουλάει σ' αυτό όλες τίς "Αθηναϊκές, έπαρχιακές κ' ευ-
ρωπαϊκές έφημερίδες, καθώς και τό «Νουμά».